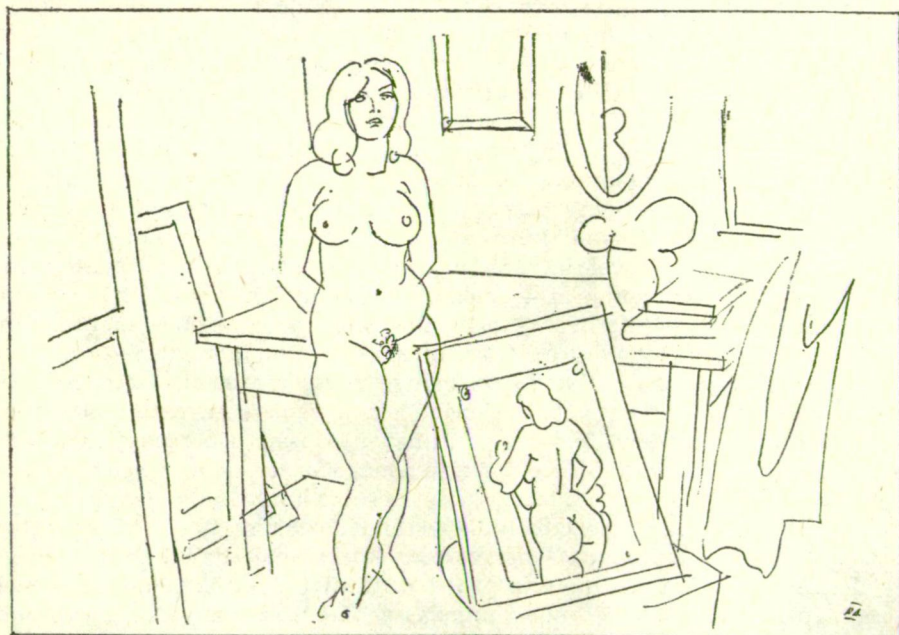

cellára járva lábba hozta, milyen egyszerű eszközökkel éri el célját; a lelkesült-ség nem tartott sokáig. 1967 tavaszára elviselhetetlenül kínzóvá vált, nem se-gítettek már sem gyógyszerek, sem ital, még a munka sem. Kétségbeejtette a szellemileg, festőileg igénytelen figuráció térnyerése; utolsó angliai látogatása-kor őszintén meg akarta győzni Reidet, ejtse el a Tate Rothko-termének ötle-tét, hiszen felette eljárt az idő, kívül rekedt a jelenen, különben is kétséges, „megér-e a világ még egy évtizedet?”

Utolsó képeit papírra festette, szürkével, feketével; tetszetős dekorációk, a nagyság és a fenség ígérete már hiányzik belőlük. Talán csak könnyű hang-súllyal, alig észrevehető árnyalattal kevesebbek a remekműveknél; Rothko gé-niusza azonban éppen a hangsúlyokban és az árnyalatokban találta meg, fe-jezte ki önmagát.

A Seagram-képek 1970-ben a festő halála napján érkeztek meg Angliába, amikor a kritikusok már Baselitznek, Pencknek verték a nagydobot.

- Roy & Mordell - (1971)

22
Mordell